

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/40/2020
Identifikačné číslo spisu: 7208206053
Dátum vydania rozhodnutia: 17.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7208206053.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore žalobkýň 1/ Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, 2/ VÚB Leasing, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 318 045 proti žalovanej DRX-INVEST s.r.o., so sídlom v Košiciach, Brigádnicka 2, IČO: 36 217 875, zastúpenej advokátkou JUDr. Monikou Ilčíštinovou, so sídlom vo Vranove nad Topľou, Herľanská 547, o zaplatenie 54 371,64 € a o vzájomnom návrhu žalovanej, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 22C/114/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23. januára 2019, sp. zn. 1Co/9/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyne 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 23. januára 2019, sp. zn. 1Co/9/2018 potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) odvolaniami žalobkyne a žalovanej napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice II z 25. septembra 2017, č. k. 22C/114/2008-462, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznal.

2. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) v časti výroku o náhrade trov odvolacieho konania. Namietala, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Zároveň uviedla, že dovolanie podáva z dôvodu § 432 ods. 1 CSP. Rozhodnutie odvolacieho súdu považovala za nespravodlivé, keď neúspešná žalobkyňa bola neoprávnene zvýhodnená, pretože súd ju nezaviazal na zaplatenie žiadnych trov konania voči žalovanej. Uviedla, že súd úspešnej žalovanej nepriznal žiadnu náhradu trov konania, čím došlo k ujme na jej právach a porušenie zásady rovnosti strán sporu. Nepriznanie trov konania účelne vynaložených na

uplatnenie a bránenie jej práva v súdnom konaní považovala za rozporné so zásadou spravodlivého súdneho konania. Nesúhlasila s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu týkajúceho sa trov konania. Mala za to, že v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce vo výnimočných okolnostiach prejednávanej veci a odôvodnenie dôvodov osobitného zreteľa súdom nie je dostatočné. Žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil vo výroku o trovách konania alebo rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie) v časti výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobkyne 1/ a 2/ sa k dovolaniu žalovanej písomne nevyjadrili.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

5. Dovolateľka vyvodzovala prípustnosť podaného dovolania na základe ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

8. Dovolanie žalovanej smeruje proti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania. Uvedený výrok (aj keď je súčasťou výrokovej časti rozsudku, ktorým súd rozhodol vo veci samej) má charakter uznesenia. Uvedené uznesenie nepredstavuje rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ale (iba) rozhodnutie procesné. Nejde ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nakoľko pod takýmto pojmom treba rozumieť také rozhodnutie odvolacieho súdu, v dôsledku ktorého sa skončí samotné konanie o veci (vymedzenej v sporovom konaní žalobou) bez toho, aby došlo k jej vecnému prejednaní na odvolacom súde (napr. uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie; uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavené; uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania alebo odmietnutí podania, atď.). K tomu pozri tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 6Cdo/160/2017 (prijatý ako judikát R 73/2018). Prípustnosť dovolania je tak v danom prípade podľa § 420 CSP vylúčená, nakoľko sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, a ani také, ktorým sa konanie končí.

9. Pokiaľ dovolateľka mienila vyvodiť prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolací

súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

10. Pretože v § 357 písm. m/ CSP je uvedené uznesenie o nároku na náhradu trov konania, je v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o trovách konania (porovnaj napr. uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo/71/2019, 7Cdo/276/2019, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 56/2017, bod 27 a pod.).

11. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalovanej ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP, bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.